

Dosarul nr. 3ra-1287/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Arhip)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Galina Eni și Denis Eni, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zinovia Cioban, Galina Eni și Denis Eni împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la repunerea în termen și anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Zinovia Cioban, Galina Eni, reprezentate de avocatul Liuba Tcacenco și Denis Eni și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 10 iunie 2016 reclamanții Zinovia Cioban, Galina Eni și Denis Eni au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la repunerea în termen și anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, în perioada anilor 1959-1962, pe terenul cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1475 ha, Manuil Cioban și Zinovia Cioban au construit casa de locuit cu suprafața totală de 98,5 m², precum și alte două construcții accesorii, care erau utilizate în calitate de locuință.

Au susținut că, prin hotărârea Comitetului executiv al sovietului raional de deputați octombrie mun. Chișinău nr. 11/177 din 25 iunie 1963, a fost permis lui Manuil Cioban și Zinoviei Cioban, precum și celor 3 copii minori ai cuplului să locuiască în construcția amplasată în mun. Chișinău, str. Uzinelor, xxxxx. De altă locuință, conform rândului, aceștia nu au beneficiat.

Au specificat că, prin hotărârea din 14 martie 2012 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, a fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Manuil Cioban și Zinoviei Cioban asupra casei individuale de locuit cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 98,5 m² și

construcțiilor accesorii cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 18,9 m² și numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 20,6 m², amplasate pe terenul cu numărul cadastral xxxxx.

Au afirmat că, prin contractele de donație nr. 5976 din 21 mai 2013 și nr. 6530 din 28 noiembrie 2013, Denis Eni a devenit proprietarul construcțiilor cu numerele cadastrale xxxxx și xxxxx.

Au relatat că, Manuil Cioban, Zinovia Cioban și Denis Eni au inițiat procedura de privatizare a terenului aferent construcțiilor sus-menționate. După decesul lui Manuil Cioban, succesor al acestuia a devenit Eni Galina în temeiul testamentului și certificatului de moștenitor legal din 18 aprilie 2016.

Au notat că, în procesul perfectării actelor pentru moștenire, Galina Eni a aflat că terenul pe care sunt amplasate construcțiile cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx și xxxxx, este divizat în trei terenuri în temeiul deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/26 din 02 aprilie 2013.

Au precizat că, nu sunt de acord cu decizia de divizare a terenului, deoarece aceasta a fost adoptată fără acordul lor, iar în consecință le-a fost îngădit accesul la imobilele deținute cu drept de proprietate, din motiv că au o cale de acces mică.

Au solicitat repunerea în termenul de contestare a actului administrativ și anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Ciocana” nr. 3/26 din 02 aprilie 2013, în partea ce vizează divizarea lotului de teren cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața totală de 0,1475 ha, situat în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor, xxxxx, în trei loturi: lotul cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 0,0822 ha, lotul cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 0,0331 ha și lotul cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 0,0121 ha.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Zinovia Cioban, Galina Eni și Denis Eni, a fost respinsă ca nefondată. Totodată, a fost anulată măsura de asigurare - sechestrul aplicat pe terenul cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 0,0331 ha și terenul cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 0,0121 ha, situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor xxxxx, instituită prin încheierea din 01 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Zinovia Cioban, Galina Eni, reprezentate de avocatul Liuba Tcacenco și Denis Eni și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, la data de 10 iunie 2016, reclamantii au depus cerere de chemare în judecată, iar din momentul primirii răspunsului la cererea sa prealabilă și până la data când s-au adresat în instanța de judecată nu au trecut mai mult de 30 zile, prin urmare cererea de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, a fost depusă în termen.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a menționat că, deși Consiliul mun. Chișinău a invocat omiterea termenului de prescripție de contestare a deciziei nr. 3/26 din 02 aprilie 2013, nu a prezentat probe întru confirmarea faptului că actul administrativ menționat a fost comunicat reclamantilor într-un termen rezonabil de la adoptare, iar acestea cu rea-credință au depus cerere de chemare în judecată după expirarea termenelor de prescripție.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că contestarea unui act

administrativ la o dată ulterioară datei adoptării nu denotă în mod iminent omiterea termenului de prescripție, deoarece acesta începe să curgă de la momentul comunicării actului persoanei.

Cu referire la fondul cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a relevat că instanța de fond corect a concluzionat că reclamantii nu sunt și nici nu au fost coproprietari ai bunului imobil divizat în speță, astfel că, Consiliul municipal Chișinău nu era ținut de obligația obținerii unui acord în sensul art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354 din 28 octombrie 2004, iar în virtutea calității sale de proprietar al întregului patrimoniu al unității administrativ-teritoriale și în baza actelor privind delimitarea terenurilor municipale, inclusiv a planurilor geometrice, autoritatea publică locală deliberative just a decis modificarea suprafeței terenului cu numărul cadastral xxxxx, prin divizarea din cadrul acestuia a altor două loturi.

La data de 02 august 2018 Galina Eni și Denis Eni, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati au declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că, instanțele ierarhic inferioare eronat au apreciat circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Au afirmat că, este eronată concluzia instanțelor ierarhic inferioare că pe loturile nou formate nu erau amplasate careva bunuri imobile ale recurenților, deoarece pe loturile nou formate erau amplasate bunuri imobile, or casa de locuit și anexele au fost construite în perioada când lotul de teren cu nr. cadastral xxxxx, constituia un întreg, respectiv nu are relevanță pe care segment din interiorul lotului de teren erau amplasate bunurile imobile, având în vedere că aceste bunuri erau amplasate pe un singur lot de teren, care ulterior a fost divizat prin decizia Consiliului municipal Chișinău.

Au subliniat că, odată ce bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate recurenților au fost amplasate pe lotul de teren unic cu nr. cadastral xxxxx, Consiliul municipal Chișinău urma să dobândească acordul acestora pentru divizarea lotului de teren cu nr. cadastral xxxxx, conform art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354 din 28 octombrie 2004.

Au notat că, instanța de fond și apel eronat a aplicat prevederile art. 9 și art. 11 din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354 din 28 octombrie 2004, deoarece în speță, instanța urma să aplice prevederile art. 1 alin. (4) din aceeași Lege, care prevede că raporturile juridice aferente delimitării terenurilor proprietate publică, atribuirii terenurilor din proprietate publică în proprietate privată sau în folosință, precum și consolidării terenurilor, se reglementează de Codul funciar nr. 828-XII din 25 decembrie 1991, și de alte acte normative.

Au relatat că, instanțele ierarhic inferioare au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121 din 04 mai 2007, or potrivit art. 1 alin. (2) din Legea menționate, sub incidența prezentei legi cad: proprietatea publică a statului și proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, cu excepția finanțelor publice, bunurilor instituțiilor publice, terenurilor agricole și a locuințelor. Concluzia dată rezultă din faptul că, pe lotul de teren cu nr.

cadastral xxxxx până la divizare au fost și sunt amplasate bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate recurenților, iar în consecință ultimii aveau dreptul la privatizarea terenului aferent construcțiilor. De altfel, în speță, lotul de teren cu nr. cadastral xxxxx nu a fost liber de careva construcții, astfel încât Consiliul municipal Chișinău fără careva restricții să decidă divizarea acestui lot în trei loturi distincte.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 02 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Galina Eni și Denis Eni, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Galina Eni și Denis Eni, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Galinei Eni și Denis Eni, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Galina Eni și Denis Eni, reprezentați de avocatul Sergiu Cicati se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic